

Sygn. akt IX Ka 884/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Chałoński /spr./

Sędziowie: SSO Aleksandra Babilon-Domagala

SSO Artur Polut

Protokolant: stażysta Beata Saletra

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2015 roku

sprawy P. P. syna R. i B. zd. A.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 25 lutego 2015 roku sygn. akt IX K 500/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

IX K a 884/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2015 roku w sprawie sygn. akt IX K 500/14 Sąd Rejonowy w Kielcach uznał oskarżonego P. P. za winnego czynu polegającego na tym, że w dniu 28 maja 2012 roku w S., gmina S., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 249, 98 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru sprzedaży perfum marki L. zakupionych za pośrednictwem portalu (...) czym działał na szkodę J. N., to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i za ten występek, na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Nadto na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. i w zw. z art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec P. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat i w tym okresie oddał go pod dozór kuratora.

Wreszcie na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 831, 43 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 280 złotych tytułem opłaty od orzeczonych kar.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżając wspomniane orzeczenie w całości na korzyść P. P. i na zasadzie art. 438 pkt.2 i 3 k.p.k. rozstrzygnięciu zarzucił:

- po pierwsze błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony P. P. w dniu 28 maja 2012 roku, działając wspólnie i w porozumieniu z B. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci pieniędzy w kwocie 249, 98 złotych za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru sprzedaży perfum marki L. zakupionych za pośrednictwem portalu (...) w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do poczynienia takich ustaleń,

- po drugie orzeczeniu zarzucił obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia skazującego w oparciu o pozbawione przymiotu wiarygodności zeznania świadka B. M., a także poprzez nieuwzględnienia wątpliwości w niniejszej sprawie na korzyść oskarżonego.

Opierając się na tak sformułowanych zarzutach, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylene zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest niezasadna oraz nie mogła doprowadzić do zmiany zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienia P. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu czy też do uchylene orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Przede wszystkim Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził przewód sądowy, w jego toku zebrał pełny materiał dowodowy, który następnie poddał wnikliwej, miejscami drobiazgowej ocenie w zgodzie z przepisami prawa, zasadami logicznego rozumowania jak i doświadczenia życiowego, następnie z tej analizy wyciągnął trafne wnioski co do winy, kwalifikacji prawnej czynu oraz kary i przypisał P. P. popełnienie przestępstwa w kształcie jak w zarzucie aktu oskarżenia i wreszcie swoje stanowisko w zakresie powyższych kwestii w sposób należyty uzasadnił, co w pełni odpowiada wymogom zawartym w art. 424 § 1 k.p.k..

W szczególności trzeba w całej rozciągłości podzielić ocenę dowodów w postaci zeznań świadków J. N. i B. M. (skazanego we własnej sprawie sygn. akt XII K 1282/12 o to samo przestępstwo na szkodę wymienionej pokrzywdzonej) we wzajemnym ze sobą powiązaniu oraz na tym tle dokonaną krytyczną analizę wyjaśnień P. P..

Zwłaszcza zasadnie Sąd Rejonowy argumentuje, iż nie można uznać za prawdziwych twierdzeń P. P., iż nie wiedział o jakichkolwiek poczynaniach kolegi B. M. od momentu, kiedy udostępnił mu konto na (...). Równocześnie trafnie zauważono, że dosłownie kilka dni wcześniej oskarżony wykorzystując taki sam mechanizm i z tą sama osobą czyli B. M. wyłudził pieniądze za rzekomą sprzedaż perfum przez internet innym osobom z okolic R., za jakie to czyny prowadzone było odrębne postępowanie przez Sądem Rejonowym w Radomiu. Zatem tłumaczenie się oskarżonego, że nie miał nic wspólnego z – jak to sam nazwał – „tym przekrętem” jest wręcz niedorzeczne. Sąd Odwoławczy identyfikuje się z taką oceną materiału dowodowego uznając ją za własną. Prawidłowo więc Sąd I instancji przyjął, że P. P. i B. M. współdziałali ze sobą w wyłudzeniu pieniędzy od pokrzywdzonej J. N. za rzekomo zakupione przez nią perfumy na portalu (...). Każdy z nich wykonywał swoją rolę, a to oskarżony udostępnił własne konto na odpowiednim portalu (jak kilka dni wcześniej) doskonale wiedząc po co to uczynił, a mianowicie, że B. M. wystawi na nim perfumy do sprzedaży, rzecz jakiej oskarżony wcale nie posiadał, ale chciał wspólnie z kolegą wyłudzić pieniądze za niby sprzedawaną rzecz.

Dlatego też zarzuty obrońcy oskarżonego, iż Sąd Rejonowy nie ustalił na czym polegały działania przestępcze oskarżonego P. P. w ramach współdziałania z B. M. są tylko nic do sprawy nie wnoszącą polemiką z prawidłowymi

ustaleniami. Znamionym jest, iż w sprawie niniejszej P. P. całą winę zrzuca na kolegę B. M. i tak samo we własnej sprawie jako oskarżony, zaś w tej jako świadek, B. M. twierdził, iż z kolei on nie miał nic wspólnego z przestępstwem, wszystko zaś wymyślił i realizował kolega P. P..

Nadto zauważyć trzeba na koniec, iż twierdzenie skarżącego, że gdyby P. P. miał współdziałać z B. M. udostępniając swoje konto na allegro dla dokonania oszustwa, byłoby to irracjonalne i wręcz samobójcze działanie oskarżonego także jest czysto polemiczne. Zdaniem Sądu na tej samej zasadzie irracjonalnym, niedorzecznym byłoby udostępnienie własnego konta niby dla sprzedaży jakiś rzeczy koledze bez jakiegokolwiek kontroli na tym, co ów zamierzał sprzedawać i czy przypadkiem nie było jego celem wykorzystanie udostępniającego dla jakiś przestępczych działań. Powyżej kwestia ta była już podnoszona i nie ma powodu jeszcze bardziej rozwijać tego rodzaju wątku, jednakże jasno uzasadnia ona twierdzenie o uznaniu inkryminacji apelującego jedynie za pustą polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego w Kielcach.

W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd I instancji poza prawidłowym przypisaniem winy w zakresie zarzucanego przestępstwa również zasadnie wymierzył oskarżonemu P. P. karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby oraz karę grzywny.

Kara ta jest sprawiedliwa, właściwie spełni swoje funkcje represyjne oraz prewencyjne, dlatego też żadną miarą nie można uznać rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Kielcach jako rażąco surowego.

Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej szczegółowo przytoczone okoliczności, Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 456 k.p.k. orzekł jak w wyroku utrzymując w mocy zaskarżone orzeczenie.

O kosztach sądowych w II instancji orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. oraz 2 ust.1 pkt.2 i art. 3 ust.2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

SSO A. Babilon-Domagała SSO M. Chałoński SSO A. Polut